

CONCERT EXTRAORDINARI

GUSTAVO
DUDAMEL
&
FILHARMÒNICA
DE VIENA

14 DE GENER DE 2018
SALA 1 PAU CASALS

Amb el suport de

Crèdit Andorrà
Financial Group

AUDITORI

www.auditori.cat

Lepant 150
08013 Barcelona

Comenta aquest concert amb
#auditori

OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

PAQUETS ESPECIALS

4 CONCERTS
DE L'OBC
A UN PREU EXCLUSIU

ZONA 1

165€

ZONA 2

125€

ZONA 3

95€

Més informació
i venda d'entrades

www.auditori.cat

A

Dissabte 3 de febrer | Diumenge 4 de febrer

EL CLARINET
DE MARTIN FRÖST

Dissabte 24 de febrer | Diumenge 25 de febrer

EL CONCERT PER A VIOLÍ
DE BEETHOVEN

Dissabte 24 de març | Diumenge 25 de març

L'EMPERADOR
DE BEETHOVEN

Dissabte 14 d'abril | Diumenge 15 d'abril

**MOZART,
DE LA JOVENTUT A LA MADURESA**

B

Dissabte 10 de febrer | Diumenge 11 de febrer

**MARIA JOÃO PIRES
i IGNASI CAMBRA**

Dissabte 3 de març | Diumenge 4 de març

PETRUSHKA
DE STRAVINSKY

Dissabte 10 de març | Diumenge 11 de març

LA SEGONA
DE BEETHOVEN

Dissabte 2 de juny | Diumenge 3 de juny

EL RÈQUIEM
DE DVÓRAK

CONCERT EXTRAORDINARI

DIUMENGE 14 | 19 h

GENER DE 2018

Gustavo Dudamel director · Filharmònica de Viena

1/ GUSTAV
MAHLER

Kalitzxe, Bohèmia
1860 -
Viena 1911

Adagio de la Simfonia núm. 10 (1910)

30'

PAUSA

20'

2/ HECTOR
BERLIOZ

La Côte-Saint-André,
Isèra 1803 -
París 1869

Simfonia Fantàstica, H48 op. 14 (1830)

60'

- I. Rêveries, passions. Largo - Allegro agitato e appassionato assai - Religiosamente
- II. Un bal. Valse. Allegro non troppo
- III. Scène aux champs. Adagio
- IV. Marche au supplice. Allegretto non troppo
- V. Songe d'une nuit du sabbat. Larghetto - Allegro

El temps i la durada del concert són aproximats.

Agraïem que apagueu els mòbils, desactiveu les alarmes sonores i contingueu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

Amb el suport de

Crèdit Andorrà
Financial Group

L'AUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

El retorn de Gustavo Dudamel al capdavant d'una de les orquestres més meravelloses del món, la Filharmònica de Viena, és un dels grans esdeveniments de l'any: la bellesa sonora de la mítica orquestra i l'energia d'un dels directors més carismàtics del món permetran gaudir al màxim de la intensitat expressiva de Gustav Mahler i de la fantasia orquestral d'Hector Berlioz en una irresistible cita melòmana que situa L'Auditori dins els millors circuits europeus.

Programa de màxim lluïment, però també revelador del geni de dos compositors que van obrir noves vies expressives gràcies a un domini dels recursos orquestrals fora de sèrie. En el cas de Gustav Mahler, parlem de l'estiu de 1910, l'últim de la seva vida. Treballava en una nova simfonia. Creia haver burlat, dos anys abans, la "maledicció" de les nou simfonies –Beethoven, Schubert, Bruckner o Dvorák no van aconseguir superar aquesta xifra–, en haver evitat catalogar *La cançó de la terra*, una simfonia per a tenor, contralt i orquestra, com la novena del seu catàleg. Així, la que va inscriure com a *Novena simfonia* era, en realitat, la desena; però, ironies del destí, també va ser l'última que va acabar. De la *Desena simfonia*, concebuda en cinc moviments, només en va deixar completat l'*Adagio*.

La seva vídua, Alma Mahler, va guardar el manuscrit durant dotze anys, fins el 1924, quan va suggerir al jove compositor Ernst Krenek, casat amb la seva filla Anna, la possibilitat de completar-lo. Només va editar el primer moviment (*Adagio*) i el tercer (*Purgatori. Allegretto moderato*), però després va renegar d'aquesta edició, en la qual també van intervenir Alexander von Zemlinsky i Otto Jokl, alumne d'Alban Berg.

En l'actualitat, disposem de diverses reconstruccions senceres d'aquesta obra, des de l'edició pionera del musicòleg Deryck Cooke (BBC, 1960) als treballs de Joseph Wheeler, Clinton Carpenter, Remo Mazetti Jr. i Rudolf Barshai. Totes elles tenen defensors i detractors; també hi ha molts directors d'orquestra que només dirigeixen l'*Adagio*, l'únic moviment plenament completat i orquestrat pel compositor bohemí. Tot el que sona en aquest meravellós moviment és Mahler, sense retocs, afegits ni manipulacions: la nuesa tímbrica, l'atmosfera expressionista i allò que Leonard Bernstein va definir com un «flirteig amb l'atonalisme» converteixen aquesta obra en un enigma, ja que és una partitura que mira cap al futur sense deixar enrere el passat. De fet, en aquesta música es respira un amor infinit per la gran línia del simfonisme romàntic; és un *Adagio* de sinceritat expressiva, intens sense deixar de ser auster, commovedor per la seva força i bellesa sonora.

Hector Berlioz va descobrir el carisma de l'actriu irlandesa Harriet Smithson el 1827, quan una companyia anglesa va representar a París *Hamlet* i *Romeu i Julieta*, de William Shakespeare. «L'efecte del seu talent prodigiós i del seu geni dramàtic sobre la meua

imaginació i sobre el meu cor solament és comparable a l'impacte que em va fer sentir el poeta del que ella era una digna intèrpret», escrivia el jove compositor, obsessionat per l'actriu, a la qual no va arribar a conèixer personalment fins a cinc anys després. De fet, la *Simfonia Fantàstica* és el retrat d'aquesta obsessió, de la passió, la gelosia i la bogeria, de les visions que condueixen al seu fantasmagòric final.

La *Fantàstica*, d'exuberant plantilla orquestral, és l'explosió d'un geni musical destinat a revolucionar l'art de l'orquestració amb un sentit del color, un refinament tímbric i una audàcia inusuals. L'obra va tenir un èxit espectacular des de la seva estrena, el 5 de desembre de 1830, a la sala del Conservatori de París. La partitura va ser corregida i augmentada amb un nou programa, el monòleg "Lelio, o la tornada a la vida", formant un conjunt que va subtítular *Episodi en la vida d'un artista*, que dona cos a una de les tendències més fructíferes del Romanticisme simfònic: la música programàtica.

El fil programàtic dona títol a cadascun dels seus cinc moviments: 1. "Somnis i passions" retrata «l'onada de passions» d'un jove músic en enamorar-se de qui considera la seva dona ideal. Tots els seus deliris, avivats per l'opi, s'emparen en una idea fixa, la melodia de la qual personifica l'estimada; 2. "El ball" evoca «una tumultuosa festa» en la qual la idea fixa, l'obsessió per la dona estimada, s'imposa de nou; 3. "Escena al camp" recrea una nit d'estiu, quan l'obsessió, la idea fixa, torba l'ambient pastoral i «les idees felices són enfosquides per negres presagis i una tempesta», amb climes i efectes inspirats en la *Simfonia Pastoral*, de Beethoven; 4. "Marxa al suplici" és un agitat moviment en què el jove músic «somia que ha matat la seva estimada i és conduït al cadafal». Aquí, els elements fantàstics prenen el protagonisme, i la idea fixa, recurrent en tota la simfonia, «reapareix com un darrer pensament d'amor, interromput pel cop fatal», i 5. "El somni d'una nit de Sabbat" esdevé un audaç final en el qual Berlioz converteix la melodia omnipresent en una «dansa innoble, trivial i grotesca» que s'afegeix a «l'orgia diabòlica mentre ressonen els terribles accents del *Dies irae*».

FILHARMÒNICA DE VIENA

© Lois Lammerhuber

Durant els darrers 176 anys, la Filharmònica de Viena ha estat inseparablement vinculada a la tradició musical europea, des de la música clàssica fins a la contemporània. Les actuacions de la Filharmònica ha passat a formar part de la història musical i s'han escrit diverses obres mestres per a la formació.

Des de la seva fundació, el 1842, per Otto Nicolai, la fascinació que l'orquestra ha despertat en destacats compositors i directors, i en el públic de tot el món, es basa no només en la homogeneïtat del seu estil musical i en la cura en el llegat d'una generació a la següent, sinó també en la seva història i estructura úniques. El nucli central de la seva organització és la mateixa orquestra.

D'acord amb els estatuts de la Filharmònica, només un membre de l'Orquestra de l'Òpera Estatal de Viena pot arribar a ser-ho de la Filharmònica de Viena. Abans d'unir-s'hi, els músics han de fer una audició per a una plaça a l'Òpera Estatal de Viena i completar amb èxit un període de permanència de tres anys; només aleshores podran ser candidats a optar a ser membres de l'Associació de la Filharmònica de Viena.

La Filharmònica de Viena realitza aproximadament 40 concerts anuals a Viena, presenta les Setmanes de la Filharmònica de Viena a Nova York i al Japó, i participa en el Festival de Salzburg des de 1922. Com a convidada, l'orquestra porta a terme més de 50 concerts a les principals sales i festivals de tot el món anualment, presenta el concert de Cap d'Any –que es retransmet internacionalment en més de 90 països–, i presenta el *Summer Night Concert Schönbrunn*, un concert gratuït anual al qual assisteixen fins a 100.000 persones.

Des del principi, l'orquestra ha desenvolupat una sòlida consciència social, caracteritzada pel seu compromís amb les persones necessitades i el suport als joves músics. Actualment, l'orquestra realitza nombrosos concerts benèfics i desenvolupa diferents iniciatives a favor de les persones desfavorides.

Els músics de la Filharmònica de Viena s'esforcen a implementar el *motto* amb què Ludwig van Beethoven va presentar la seva *Missa Solemnis*: "Des del cor, al cor".

Rolex és patrocinador exclusiu de la Filharmònica de Viena des de 2008.

CONCERTINOS Rainer Honeck / Volkhard Steude / Albena Danailova **PRIMERS VIOLINS** Hubert Krosamer / Josef Hell / Jun Keller / Daniel Froschauer / Maxim Brilinsky / Erich Schagerl / Martin Kubik / Milan Šetena / Martin Zalodek / Kirill Kobantschenko / Wilfried Hedenborg / Johannes Tomböck / Pavel Kuzmichev / Isabelle Ballot / Andreas Großbauer / Olesya Kurylyak / Thomas Küblböck / Alina Pinchas / Alexandr Sorokow / Ekaterina Frolova / Petra Kovačič / Benjamin Morrison **SEGONS VIOLINS** Raimund Lissy / Tibor Kováč / Christoph Koncz / Gerald Schubert / Helmut Zehetner / Patricia Hood-Koll / George Fritthum / Alexander Steinberger / Harald Krumpöck / Michal Kostka / Benedict Lea / Marian Lesko / Johannes Kostner / Martin Klimek / Jewgenij Andrusenko / Shkëlzen Doli / Holger Groh / Adela Frasineanu **VIOLAS** Tobias Lea / Christian Frohn / Wolf-Dieter Rath / Robert Bauerstatter / Heinrich Koll / Gerhard Marschner / Mario Karwan / Martin Lemberg / Elmar Landerer / Innokenti Grabko / Michael Strasser / Ursula Ruppe / Thilo Fechner / Thomas Hajek / Daniela Ivanova / Sebastian Führlinger / Tilman Kühn **VIOLONCELS** Tamás Varga / Robert Nagy / Peter Somodari / Raphael Flieder / Csaba Bornemisza / Gerhard Iberer / Wolfgang Härtel / Eckart Schwarz-Schulz / Stefan Gartmayer / Ursula Wex / Sebastian Bru / Edison Pashko / Bernhard Hedenborg / David Pennetzdorfer **CONTRABAIXOS** Herbert Mayr / Christoph Wimmer / Ödön Rácz / Jerzy (Jurek) Dybal / Iztok Hrastnik / Alexander Matschinegg / Michael Bladerer / Bartosz Sikorski / Jan-Georg Leser / Jędrzej Górski / Filip Waldmann / Elias Mai **ARPES** Charlotte Balzereit / Anneleen Lenaerts **FLAUTES** Walter Auer / Karl-Heinz Schütz / Günter Federsele / Wolfgang Breinschmid / Karin Bonelli **OBOÈS** Martin Gabriel / Clemens Horak / Herbert Maderthaler / Alexander Öhlberger / Harald Hörth / Wolfgang Plank **CLARINETS** Matthias Schorn / Daniel Ottensamer / Norbert Täubl / Andreas Wieser / Gregor Hinterreiter **FAGOTS** Stjepan Turnovský / Harald Müller / Michael Werba / Wolfgang Koblitz / Benedikt Dinkhauser / Sophie Dartigalongue **TROMPES** Ronald Janezic / Manuel Huber / Josef Reif / Sebastian Mayr / Wolfgang Lintner / Jan Janković / Wolfgang Vladar / Thomas Jöbstl / Wolfgang Tomböck / Lars Michael Stransky **TROMPETES** Martin Mühlfellner / Stefan Haimel / Jürgen Pöchhacker / Hans Peter Schuh / Reinhold Ambros / Gotthard Eder **TROMBONS** Dietmar Küblböck / Wolfgang Strasser / Mark Gaal / Johann Ströcker **TUBES** Paul Halwax / Christoph Gigler **PERCUSSIONS** Anton Mittermayr / Erwin Falk / Thomas Lechner / Klaus Zauner / Oliver Madas / Benjamin Schmidinger

GUSTAVO DUDAMEL director

© Gerardo Gómez – Fundamusal

A Gustavo Dudamel, reconegut director simfònic i operístic, el mou la creença profunda en el poder de la música per unir i inspirar. Actualment, és director musical i artístic de la Filharmònica de Los Angeles i director musical de l'Orquestra Simfònica Simón Bolívar de Veneçuela, i l'impacte del seu lideratge abasta els principals escenaris de concerts, les aules, les sales de cinema i les innovadores plataformes digitals de tot el món. Dudamel també apareix com a director convidat en algunes de les institucions musicals més prestigioses del món. Al 2017-2018, dirigeix l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Bavaresa a Munic, viatja per Europa amb la Filharmònica de Berlín i dirigeix la Filharmònica de Viena en una gira americana que inclou concerts al Carnegie Hall de Nova York, al Bellas Artes de Ciutat de Mèxic, al Teatro Mayor de Bogotà i al famós Teatre Colón de Buenos Aires. Aquesta temporada també inclou el retorn de Dudamel a l'òpera, dirigint una nova producció de *La Bohème* de Puccini a l'Òpera Nacional de París.

Ja en la seva novena temporada com a director musical i artístic, la Filharmònica de Los Angeles ha ampliat substancialment l'abast dels seus programes de compromís amb la comunitat, entre els quals destaca la creació de l'Orquestra Juvenil de Los Angeles (YOLA). Amb la YOLA i a través de diverses iniciatives educatives locals, Dudamel porta la música als nens de les comunitats menys afavorides de Los Angeles. Aquests programes han inspirat esforços similars en altres parts del món. Els programes de la LA Phil continuen representant el millor i el més audaç de la música d'ara, i inclouen nombroses estrenes i obres de compositors com John Adams, Philip Glass, Bryce Dessner, Arvo Pärt, Sofia

Gubaidulina, Esa-Pekka Salonen i Kaija Saariaho. La primavera de 2018 ret homenatge al centenari de Leonard Bernstein i compta amb un festival Schumann i una nova producció de *Das Paradies und die Peri*, amb posada en escena de Peter Sellars.

El compromís de Dudamel amb els joves i la música s'alimenta de la seva pròpia experiència transformadora a El Sistema de Veneçuela, un programa iniciat per José Antonio Abreu el 1975. A més del seu compromís amb els nens, els mestres i les orquestres d'El Sistema, Dudamel dedica molt del seu temps a l'educació i als programes que promouen el canvi social a través de l'art. Dudamel ha anat a les Nacions Unides i a la Casa Blanca per conscienciar sobre el paper de l'educació musical en el desenvolupament social. A més, ha treballat en nombroses ocasions amb El Sistema Japó i amb la Filharmònica Juvenil de Sendai arran del tsunami de 2011. Dona suport activament a projectes com Big Noise a Escòcia, al programa Superar de Viena, SerHacer a Boston i El Sistema Suècia, amb qui va iniciar el programa internacional L'Orquestra del Futur, formada per joves dels cinc continents, per actuar junts al Concert del Premi Nobel 2017.

Gustavo Dudamel és un dels directors més guardonats de la seva generació. Va rebre el premi American Society Cultural Achievement Award el 2016, i, el 2014, el Premi Leonard Bernstein al compromís vital per a la valoració de la música a la societat. Va ser nomenat Músic de l'Any 2013 per Musical America, i, aquell mateix any, va ser admès al Saló de la Fama de Gramophone. Al maig de 2011 va entrar a la Reial Acadèmia Sueca de Música arran dels seus «mèrits eminents en l'art musical». Dudamel també va ser nomenat *Chevalier dans l'Ordre des Arts et des Lettres* a París el 2009. El 2008, l'Orquestra Juvenil Simón Bolívar va ser guardonada amb el prestigiós premi Príncep d'Astúries en les Arts. Així mateix, Dudamel va rebre, juntament amb el seu mentor José Antonio Abreu, el Premi Q de la Universitat de Harvard per la seva extraordinària tasca humanitària i al servei de la infància.

Nascut el 1981 a Barquisimeto (Veneçuela) Dudamel va començar a fer classes de violí amb José Luis Jiménez i Francisco Díaz al Conservatori Jacinto Lara. Els seus estudis en direcció van començar el 1993 quan va ser contractat com a director assistent de l'Orquestra de Cambra Amadeus. El 1996, va estudiar amb Rodolfo Saglimbeni i, per primera vegada, va esdevenir director titular; concretament, director musical de l'Orquestra de Cambra Amadeus. El 1999, va ser nomenat director musical de l'Orquestra Juvenil Simón Bolívar i va començar a estudiar amb el fundador de l'orquestra, el doctor Abreu. El 2004, Dudamel va començar a tenir més projecció internacional en guanyar la primera edició del Concurs Gustav Mahler de Direcció d'Orquestra que convoca la Simfònica de Bamberg. Després va passar a ser director musical de la Simfònica de Göteborg (2007-2012), on actualment ostenta el títol de director honorari. El 2012 va crear la Fundació Gustavo Dudamel, una organització benèfica que té per objectiu promoure l'accés a la música com un dret humà i un catalitzador per a l'aprenentatge, la integració i el canvi social.

Gustavo Dudamel al Palau de la Música Catalana

Concerts inaugurals de la temporada 2018-19

DIMARTS, 18 DE SETEMBRE
DE 2018 · 20 h

Preus: de 30 a 175 euros
F. Schubert: *Simfonia núm. 3,*
en Re major, D. 200
G. Mahler: *Simfonia núm. 4,*
en Do major

DIMECRES, 19 DE SETEMBRE
DE 2018 · 20 h

Preus: de 30 a 175 euros
F. Schubert: *Simfonia núm. 4,*
en Do menor, D. 417
J. Brahms: *Simfonia núm. 4,*
en Mi menor, op. 98

Més informació i sol·licitud de reserva d'entrades
a www.palaumusica.cat/dudamel2018

Amb la
col·laboració de:

MÚSICA DE CAMBRA

© Norbert Kniat

YUJA WANG
&

CHAMBER ORCHESTRA OF EUROPE

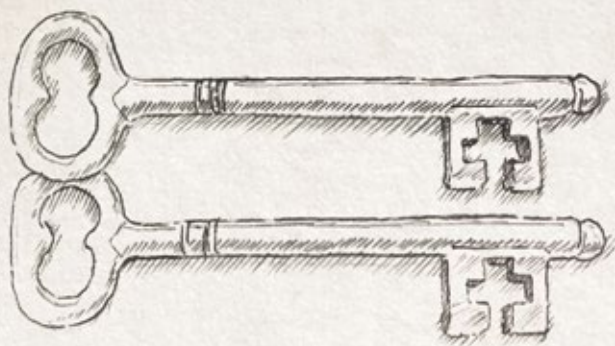
A PARTIR DE

20€

20 DE GENER DE 2018

Torna una de les pianistes més impressionants dels darrers temps acompanyada de l'Orquestra de Cambra d'Europa, ambaixadora cultural europea de referència internacional. Debuta a L'Auditori amb un programa que inclou, entre d'altres, l'obertura del *Somni d'una nit d'estiu* de Mendelssohn i el *Concert per a piano núm. 1* de Beethoven.

Entrades ja a la venda: www.auditori.cat

Confiança, tradició i reputació

Banc de l'Any d'Andorra
2017

Millor entitat a Andorra
en banca privada 2017

Crèdit Andorrà
Financial Group

www.creditandorrargroup.com